

michi conscium plane mihi non adscribere; omnia autem
benevolentiae tuae, quam equidem omnium officiorum
generes mereri aliquando conabor. Non possum Vir Nobi-
lissime non invidere tibi tot illustriam hospitum
conventum, quem expectare te hodie vel crastino intel-
lexi. Voles nunc certe trium horarum spatium a te di-
visos esse, quotquot hic rei Musicae cultores vivimus.
Nec desperamus tamen, quin tua facundia permanere
possint tot amoenae ingenia, ut Haga quoque aliquando
tam festum diem indulgeant. Vale Vir eximie, et
festinanter ista scribillanti ignosce, oculis praeterea
somniales a commessati vultu Musica, cui apud
Sirenem nostram ad multam noctem vacavimus.
Vale. 27. Apr. 1674.

Eidem.

Nobilissime atque amplissime Vir.

(511)

Totum tibi triiduum dabo, quo non ullam gratiam
unquam mihi obligit, aut amoenius. Tantam me
voluptate affecit trias ita peritissimorum Musicorum,
inter quos nemo est, qui non eminere posset, nisi inter
pares audiretur. Adeo in sua quisque arte potens est
ac stupendus. Tu solus defuisti Vir Nobilissime
et maleste desideratus es. qui prudentissimus omnis
Symphoniae Choragus, oratore quam maxime tua
praesentia ejusmodi conventus soles regere etiam
ac moderari. Erit, spero, quae hanc plenissimam
nobis hilaritatem reducat dies; nam, vel te jubente
vel me rogante, videntur hi tanti Artifices non
agere aliquando ad nos redituri. quod ut quanto
decius fiat, et quidem frequentissime summo opere
cupio, praecipue vero ut per valetudinem tuam
liceat. Scrib: Haga Com: 15. Maij 1674.

(512)

Eidem.

Provenisti me ut soles Vir nobilissime, et officii vicem
quod debitoris erat, creditor occupasti. facis, inquam,
pro more tuo, qui est, humanitates neminem non
provenire. Me quidem hic rubore perfudisti, qui quae
tibi chartulas ultro destinaveram, nescio qua solertia
neglexi transmittere, donec ipse mihi autem velleres,
quod certe factum nolim. Ecce igitur de aceruo meo
Musico, potissima quaeque, et quae tibi maxime ad palatum
factura

Factura credidi, Utresq[ue] fruere tanquam meis, id est
 planissime tuis. Fidei tuae perquam securè omnia
 committo, satis certus, etiam hinc indice vel inventario
 singulari ad me relatum iri, postquam hec eorum satias ca-
 perit. Vale vir humanissime et me ama, qui hoc ut
 mereas operam usque daturus sum. Vere tuis.
 Haga Com: ... 10. Oct. 1674.

De Arcano contra Arthritidem
 multum tibi debes, plusculum fortassis
 infeliciores alii debituri sunt, quibus
 tuo nomine et quasi ex fideicommissis
 continget succurrere.

Bobelmanno: (519)
 Fave precor huic homini, Amplissime atque
 humanissime domine, optimarum artium longè
 peritissimo doctore Medico, Anatomico, Botanico, ~~et~~
 excellenti, atque eo nomine Principi meo charo, atque
 interdam estivo, cum collegà Ramphio admissis,
 Brunesteinius est, longè mihi consuetudine vestris
 dilectus, familiaris. Jam levis operæ et monentis
 quod sibi ab humanitate tuâ per me ardet polliceri
~~est~~ tibi in honesta petitio. Certe, quantum illi gratifi-
 catus eris, mihi patiar, in ~~prestatione~~ ^{re} vale et ~~festi-~~
 festonanti calamo agnosce ac amare perge.
 19. Nov. 1675. Totum suum

Joanni Buschoffio:

Joanni Buschoffio.

Constantinus Huygenius

(520)

Deni verò hoc mansuetum est, vir clarissime, mihi
 tibi notum esse Huygenius quam cum fuit maximè,
 quippe quem tui arbitrat^{is} est non posse sine munere
 vel abiri, vel placari, hominem esse ab omni munere
 lenocinii alienissimum. Hic autem ne ~~te~~ subifer-
 sum quidem, ut qui nulla lege obstruus eras non hoc
 nescire, superstitem patriæ calamitatibus hic restare
 deum, qui scilicet, ut ~~his~~ τὸν τοῦ ὄντος, nihil
 porro nisi ~~memeris~~ vivat, et inabile terra pondus
 Gratas intersum tibi quas debeo, ago maximas, quod
 largâ mihi manu affundere volueris, quibus ego
 vel agrorum amicorum dolori valeam succurrere
 vel